

مرکز تحقیقات اسلامی

اصفهان

گامی

عمران
علیهما السلام

www. **Ghaemiyeh** .com
www. **Ghaemiyeh** .org
www. **Ghaemiyeh** .net
www. **Ghaemiyeh** .ir

گزارشی از عقبات عالیات

محمود مدنی بھجستانی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

گزارشی از عتبات عالیات

نویسنده:

محمود مدنی بجستانی

ناشر چاپی:

موسسه فرهنگی تبیان

ناشر دیجیتال:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	فهرست
۶	گزارشی از عتبات عالیات (۱)
۶	مشخصات کتاب
۶	مقدمه
۷	زیارت عون بن عبدالله
۸	روضه های مجسم
۹	اینک روایاتی چند درباره فضیلت تربت حسینی
۱۰	درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

گزارشی از عتبات عالیات (۱)

مشخصات کتاب

عنوان: گزارشی از عتبات عالیات (۱)

پدید آورندگان: مدنی بجستانی، محمود، ۱۳۴۳- (پدید آور)

نوع: متن

جنس: مقاله

الکترونیکی

زبان: فارسی

صاحب محتوا: موسسه فرهنگی و اطلاع رسانی تبیان

توصیفگر: سفرنامه ها

آستانه ها

عتبات عالیات

زیارتگاه ها

وضعیت نشر: قم: موسسه فرهنگی و اطلاع رسانی تبیان، ۱۳۸۷

ویرایش: -

خلاصه:

مخاطب:

یادداشت: ملزومات سیستم: ویندوز ۹۸+؛ با پشتیبانی متون عربی؛ +IE۶ شیوه دسترسی: شبکه جهانی وب عنوان از روی صفحه

نمایش عنوان داده های الکترونیکی منشأ مقاله: ماهنامه کوثر، پیاپی ۲۰، آبان ۱۳۷۷، صفحه: ۹۲-۹۷

شناسه: oai.tebyan.net/15889

تاریخ ایجاد رکورد: ۱۳۸۸/۷/۴

تاریخ تغییر رکورد: ۱۳۸۸/۷/۲۵

تاریخ ثبت: ۱۳۸۹/۶/۲۹

قیمت شیء دیجیتال: رایگان

مقدمه

گرچه سر تا قدم غرقه تقصیر و خطاست لیک چشمم سویت ای خسرو اقلیم و فاستگر بیخشی تو گناه من دل خسته رواست
 لنگر حلم تو ای کشتی توفیق کجاستکه در این بحر کرم غرق گناه آمده ایم سرداری که فرمانروای هزار سرباز جنگی است
 و از اشراف و بزرگان کوفه در زمان جاهلیت و اسلام به شمار می رود، به دستور عبیدالله بن زیاد در منزل ذو حسم راه را بر
 کاروان حسینی بست و او را از ادامه مسیر به طرف شهر کوفه باز داشت؛ ولی در این بازداشتن و مقابله، جانب ادب فرو نگذاشت
 تا آنجا که حتی نماز جماعت را نیز به امامت امام حسین (ع) اقامه و سربازانش را نیز بدین نماز فرا خواند. در ادامه مسیر زندگی،
 لطف الهی این اولین مهاجم و اولین دشمن را فرا گرفت و جذبه عشق حسینی از عمق جهنم به اوج بهشتش برکشید. نگاه

آکنده از عاطفه و زبان سرشار از خیرخواهی و نصیحت حسین از برده ای یزیدی آزاده ای حسینی ساخت و بدین گونه حر در حقیقت در عاشورا متولد شد؛ همراه فرزندش با نردبان شهادت به محضر حقیقت بار یافت و در بزم عشق از دست ساقی ازل می باقی نوشید. آری حر با یک توبه و برداشتن چند گام به صف همراهان اباعبدالله (ع) پیوست و نام خویش را برای همیشه بر بلندای تاریخ آزادی و انسانیت و ایمان درج کرد. زائران حرم حر بطور طبیعی همه به فکر توبه می افتند و با خود می گویند اکنون که خدا راه باز گشت را چنین گشوده است و بدین سادگی می توان خطاهای بزرگی مانند بستن راه بر امام حسین (ع) را جبران کرد، چرا سستی و سهل انگاری؟! همه شهدای کربلا در یک نقطه دفن شده اند، اما حر از این قافله بازمانده است. در باره علت اینکه چرا حر از این قافله دور مانده است، می گویند: پس از شهادت حر افراد تحت فرماندهی وی و خویشانش، که در لشکر ابن زیاد باقی مانده بودند، از عمر سعد خواستند که به پاس احترام حر در قبیله اش و نیز خدمات گذشته اش، اجازه دهد پیکر حر بر زمین نماند. عمر اجازه داد. آنان بدن حر را از صحنه نبرد دور کرده، در محل کنونی به خاک سپردند. حرم زیبای حر دارای گنبدی کاشی کاری است. گفته می شود اولین کسی که حرم حر را بنیاد نهاد، شاه اسماعیل صفوی بود. آنگونه که کاشی های حرم حکایت می کند، این حرم به همت حسین خان شجاع السلطان در محرم سیصد و بیست و پنج هجری ساخته شده است. (موسوعه العتبات، ج ۸، ص ۱۸۳). برخی از مورخان نوشته اند: چون شاه اسماعیل صفوی به زیارت کربلا آمد؛ خواست به زیارت حر مشرف شود، گروهی بر او خرده گرفتند و گفتند: چرا به زیارت حر می رود با آن که معلوم نیست توبه اش پذیرفته شده باشد. شاه اسماعیل با شنیدن این انتقاد تصمیم گرفت قبر حر را بشکافد؛ زیرا معتقد بود اگر توبه حر پذیرفته شده، باید بدنش سالم مانده باشد. از این رو، فرمان داد قبر حر را بشکافتند، بدن وی بطور کامل سالم مانده بود. بر سر حر دستمالی خون آلود بسته شده بود. شاه اسماعیل تصمیم گرفت آن را به عنوان تبرک بردارد؛ ولی نتوانست. پس از این جریان، قبر را دوباره ترمیم کرد، فرمان داد حرم را بسازند و فردی را با حقوقی در خور به عنوان خادم حرم حر معین کرد. (ابصار العین، ص ۱۲۷).

زیارت عون بن عبدالله

در همین مسیر، که برای زیارت حر و طفلان مسلم پیمودیم، بارگاه با شکوه امامزاده ای به نام عون بن عبدالله قرار دارد که مردم عراق به وی اعتقادی راسخ دارند و معتقدند قبر شریفش محل بر آمدن حاجتها و استجاب دعاست. در باره نسب صاحب این بارگاه مطهر سخنان گوناگون گفته می شود؛ ولی میان مردم عراق چنان، مشهور است که وی عون بن عبدالله بن جعفر است؛ یعنی فرزند حضرت زینب (س) نوه دختری امیرالمومنین (ع) و نوه پسری جعفر طیار برادر امیرمومنان (ع) است. به نوشته مورخان، در حادثه عاشورا دو فرزند از عبدالله بن جعفر طیار به شهادت رسیدند. یکی از آنان از فرزندان حضرت زینب بود و دیگری فرزند همسر دیگر عبدالله. (ابصار العین، ص ۲۹). برخی از مورخان دلیلی برای جدا بودن قبر فرزند حضرت زینب از سایر شهدای کربلا نمی بینند و معتقدند که این امامزاده محترم از فرزندان امام حسن مجتبی (ع) است. عون حرمی بسیار با صفا و زیبا دارد که در میدانی وسیع زئران را به خود فرا می خواند. به مناسبت مقام، از حضرت زینب (س) و مصائبش که بر این بانوی بزرگ وارد آمده، است، سخن می گویم. پس از زیارت این امامزاده بزرگوار و خواندن چند رکعت نماز، حرم مطهر وی را ترک می گوئیم تا برای نماز جماعت، دیگر بار خود را به بارگاه ملکوتی حسین (ع) برسانیم. هنگام اذان ظهر مجدداً توفیق زیارت حرم مطهر حسینی (ع) می یابیم وارد حرم می شویم، نماز ظهر و عصر را به جماعت می خوانیم و پس از عرض ارادت و زیارتی به هتل باز می گردیم.

روضه های مجسم

ای پرچم کربلا- به دوشت زینب قربان تو و خشم و خروشت زینبنا موی سرت سپید شد از غم دوست شد کعبه دل سیاهپوشت زینب (جواد شفق) برای رسیدن به تل زینبیه، حرم ابوالفضل (ع) را دور می‌زنیم و آنگاه در طرف راست قبله حرم امام حسین (ع) به سائنی کوچک می‌رسیم که بر فرازش گنبدی کاشی کاری شده و آبی رنگ سر بر آسمان می‌ساید. برای ورود به این سالن که تقریباً از تمامی ساختمان‌های اطراف بلندتر است، باید چند پله را طی کرد و بالا- رفت. اینجا کجاست؟! اینجا رصدخانه کربلا و عاشورا است. آنجا که زینب منظومه نور حسین (ع) در شط جاری شب ستم را رصد کرده است. اینجا دیده بانیه جبهه عاشورا است. آنجا که زینب (س) صفهای حق و باطل را و نبرد نور و ظلمت را به نظاره نشسته است. زینبیه روضه مجسم کربلاست. از اینرو، تا شروع به سخن کردم، سیل اشکها جاری شد و ناله‌ها به آسمان رفت. شاید این محل به دقت در طول تاریخ حفظ شده باشد؛ زیرا موقعیت جغرافیایی آن با رویدادهای تاریخی و گفته‌های مورخان دقیقاً تطبیق می‌کند. حرم مطهر حسینی (ع) در گودی واقع شده است و تل زینبیه بلندی مشرف بر حرم مطهر و قتلگاه است با فاصله تقریبی سیصد متر. این بلندی حدود همین مقدار نیز با خیمه گاه فاصله دارد. پس به خوبی می‌تواند حلقه وصل این دو پایگاه عاشورا (خیمه گاه و قتلگاه) باشد. در سمت راست این سالن، رو به حرم مطهر حسینی، تصویری از نوع نقاشی‌های پرده‌های تعزیه خوانی نصب شده است که بیانگر حادثه عاشورا و نقش تل زینبیه است. پس از صحبت و روضه در این مکان، از کنار تل زینبیه و از داخل بازار بسیار کوچک و شلوغی به سوی خیمه گاه حرکت می‌کنیم. خیمه گاه در مقایسه با تل زینبیه بسیار گودتر است؛ حتی در مقایسه با حرم مطهر نیز گودتر به نظر می‌رسد و در قسمت قبله حرم مطهر قرار دارد. خیمه گاه اکنون خود به صورت حریمی جداگانه در آمده است. از در که وارد می‌شویم، خادم، محلی را نشان می‌دهد و می‌گوید: اینجا محل خیمه حضرت ابوالفضل العباس (ع) است که اکنون ساختمان شده است. از این مکان که می‌گذریم، دو ردیف طاقهای هلالی کوچک مشاهده می‌شود که بیاد جهازهای شتران بر زمین مانده قافله کربلا ساخته شده است. پس از عبور از میان این هلالهای کوچک، به سالن سرپوشیده و مدوری می‌رسیم که اتاقهای کوچکی گرداگردش ساخته شده است. این سالن به تمامی این اتاقها راه دارد. ساختمان وسیع وسط را خیمه حضرت اباعبدالله (ع) معرفی می‌کنند و ساختمانهای اطراف را به عنوان خیمه‌های اصحاب می‌شناسند. در درون سالن مدور وسط، دو محراب به نامهای محراب امام حسین (ع) و محراب حضرت زین العابدین (ع) وجود دارد. در بیرون این ساختمان و در گوشه حیاط این حرم، قسمتی را خیمه قاسم بن الحسن معرفی می‌کنند. آنچه می‌توان پذیرفت این است که این مکان مقدس محل خیمه‌های امام حسین (ع) و یاران و اهل بیت او بوده است؛ ولی دیگر خصوصیتی که می‌گویند، دلیل تاریخی ندارد. البته همین نیز مطلبی کوچک و کم اهمیت نیست. در اینجا درنگی بیشتر باید و تأملی شایسته تر. اینجا کجاست؟ خیمه گاه، یعنی محل نماز جماعت حسین (ع). در اقامت هشت روزه اش در این سرزمین، خیمه گاه، یعنی محل مناجات و نماز شب امام حسین (ع) و یارانش در شبهای محرم سال شصت و یک و در شب به یاد ماندنی و فراموش نشدنی عاشورا. اینجا محل سخنرانی اباعبدالله (ع) است و محل نجوا و راز گویی او با امام سجاد (ع) و زینب کبری (س). اینجا دریای خاطره است و پیام اندیشه بر می‌آشوبد و حافظه زیر و رو می‌شود و خاطرات و حوادث و تاریخ کربلا جان می‌گیرد؛ بویژه اگر هنگام غروب خون رنگ کربلا در این مکان حضور داشته باشی. ما در برخی از نقاط این مکان با عظمت به یاد نمازها و نیازهای حسینی چند رکعت نماز می‌گزاریم و این مکان مقدس را، برای اقامه نماز جماعت مغرب و عشا در حرم مطهر حسینی (ع) ترک می‌کنیم. در فرصت کوتاهی که وجود دارد، برخی از زائران به بازار کوچک کنار تل زینبیه می‌روند تا سوغات بخرند. مهمترین سوغات کربلا مهر و تسیح تربت اباعبدالله (ع) است. شاید تذکر این نکته لازم باشد که سجده کردن بر خاک، ریشه در سنت پیامبر اکرم (ص) دارد. رسول اکرم (ص) و صحابه گرامیش برای محل سجده خود

از خاک پاک یا سنگ یا حصیر استفاده می نمودند و این نکته نه تنها در کتب شیعه بلکه در جوامع روائی اهل سنت نیز بیان شده است. چنانکه در سنن بیهقی، ج ۲، ص ۴۲۱؛ کتاب الصلوه، (باب الصلوه علی الخمره) و نیز در ج ۲، ص ۱۵ کتاب الصلوه باب الکشف عن السجده فی السجود روایات متعددی در باره سجده رسول اکرم (ص) و اصحابش بر خاک و سنگ و حصیر نقل کرده است و حتی از برخی صحابه نقل شده است که هنگام سوار شدن بر کشتی، خشتی همراه خود بر می داشت تا بر آن سجده نماید. (الطبقات الکبری، ج ۶، ص ۷۹ در احوالات مسروق بن اجدع) و از این روست که شیعه سجده را جز بر زمین و آنچه از زمین می روید و خوراکی و پوشاکی نیست جایز نمی شمارد ولی برتر از همه اینها خاک پاک؛ و برتر از همه خاکها، خاک تربت حسینی (ع) است که در جوار بدن پاک پاره تن رسول خدا (ص) قرار گرفته است و خود یاد آور درسهای بسیار عاشورا است درس غیرت دینی، درس شهادت و شهامت و جانبازی، درس قیام برای خدا و نجات مردم.

اینک روایاتی چند درباره فضیلت تربت حسینی

یکی از اصحاب امام صادق (ع) می گوید: آن حضرت کیسه کوچکی از خاک تربت سیدالشهداء همراه داشت که به هنگام نماز روی سجاده اش می ریخت و بر آن سجده می کرد و می فرمود: سجده بر تربت امام حسین (ع) حجابهای هفت گانه را می درد (یعنی سجده بر آن موانع قبول را بر طرف کرده مورد قبول حضرت حق واقع می شود). (بحار، ج ۸۵، ص ۱۵۳) حمیری یکی از اصحاب حضرت مهدی (ع) به آن حضرت نامه ای نگاشت و سوال کرد: آیا سجده بر مهرهایی که از خاک قبر حسین (ع) می سازند جائز است و آیا دارای فضیلتی است؟ امام مهدی (ع) در پاسخ وی نوشت: آری سجده بر آن جائز و دارای فضیلت است. (بحار، ج ۸۵، ص ۱۴۹) و در روایات آمده است که امام صادق (ع) جز بر تربت سیدالشهداء (ع) سجده نمی کرد. (بحار، ج ۸۵، ص ۱۵۸) امام موسی کاظم (ع) می فرماید: (اکل الطین حرام مثل المیتة و الدم و لحم الخنزیر الا طین قبرالحسین، فان فیه شفاء من کل داء و امان من کل خوف) خوردن گل حرام است همانند حرمت مردار و خون و گوشت خوک مگر خوردن گل قبر حسینی که شفای هر دردی است و ایمنی بخش از هر بیماری می باشد. (کامل الزیارات، ص ۲۸۵) محمد بن مسلم از یاران امام باقر (ع) وارد شهر مدینه می شود در حالی که سخت مریض است. امام باقر (ع) ظرفی و شربتی برای وی می فرستند. چون آن شربت را می نوشد ناگاه امراض او بر طرف شده در نهایت صحت برای تشکر به خدمت امام باقر (ع) مشرف می شود و از آن حضرت می پرسد: چه چیز در این شربت بود که این گونه باعث شفای من شد؟ حضرت فرمود: اندکی خاک قبر حسین (ع) در آب حل شده بود و خاک قبر حسین بهترین چیز برای شفا گرفتن است. ما به کودکان و زنان مان می دهیم و همه گونه خیر از آن می بینیم. (کامل الزیارات، ص ۲۷۷) امام صادق (ع) فرمود: (لو ان مریضا من المومنین يعرف حق ابی عبدالله و حرمته و ولایت اخذ له من طین قبره علی رءس میل کان له دواء و شفاء) اگر مومن مریضی که معرفت به حق اباعبدالله (ع) داشته باشد و حرمت و ولایت او را بشناسد از خاک قبر او بر دارد اگرچه از فاصله یک میل آن باشد خاک برای او دوا و شفا خواهد بود. (کامل الزیارات، ص ۲۷۹) وعده گاه ما و زائران بعد از اذان، ایوان حرم مطهر حسینی (ع) است. کم کم زائران از راه می رسند و هر کدام سوغاتی یادگار این شهر را همراه دارند. نماز را به جماعت اقامه می کنیم و پس از آن زیارت نامه می خوانیم؛ ولی امشب بیشتر زائران را با امام تنها می گذارم و مانع خلوت آنان نمی شوم؛ زیرا امشب آخرین شب کربلای ماست. فرصت خوبی است تا آخرین نجواها و سخنها را با امام (ع) در میان گذاریم و از تمام کسانی که التماس دعا گفته اند، آرمان دیدار از کربلا در دل دارند و تاکنون به یاد نیامده اند، یاد کرده، برایشان دعا کنیم. حرم مطهر حسینی آداب و ادعیه و زیارات فراوانی دارد و تاکنون فرصتها بسیار کوتاه بوده است و نتوانسته ایم چنانکه باید این دعاها را بخوانیم. اکنون آخرین شب است. از اینرو، زیارت دسته جمعی را زودتر به پایان می بریم و هرکسی کتاب دعا به دست به گوشه ای پناه

می برد و به زمزمه و دعا و اشک و نجوا و راز دل می نشیند. هنوز از زلال نجوا با سالار شهیدان سیراب نشده ایم و عطش عشق فرو ننشسته است که اعلام می کنند، باید حرم را ترک کنیم. حرم مطهر حسینی را به قصد حرم ابوالفضل (ع) ترک می کنیم. آنجا نیز قصه از همان قرار است. راز دل با تو گفتم هوس است....

درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

بسم الله الرحمن الرحيم

جَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (سوره توبه آیه ۴۱)

با اموال و جانهای خود، در راه خدا جهاد نمایید؛ این برای شما بهتر است اگر بدانید حضرت رضا (علیه السلام): خدا رحم نماید بنده‌ای که امر ما را زنده (و برپا) دارد ... علوم و دانشهای ما را یاد گیرد و به مردم یاد دهد، زیرا مردم اگر سخنان نیکوی ما را (بی) آنکه چیزی از آن کاسته و یا بر آن بیافزایند) بدانند هر آینه از ما پیروی (و طبق آن عمل) می کنند

بنادر البحار-ترجمه و شرح خلاصه دو جلد بحار الانوار ص ۱۵۹

بنیانگذار مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان شهید آیت الله شمس آبادی (ره) یکی از علمای برجسته شهر اصفهان بودند که در دلدادگی به اهل بیت (علیهم السلام) بخصوص حضرت علی بن موسی الرضا (علیه السلام) و امام عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) شهره بوده و لذا با نظر و درایت خود در سال ۱۳۴۰ هجری شمسی بنیانگذار مرکز و راهی شد که هیچ وقت چراغ آن خاموش نشد و هر روز قوی تر و بهتر راهش را ادامه می دهند.

مرکز تحقیقات قائمیه اصفهان از سال ۱۳۸۵ هجری شمسی تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن امامی (قدس سره الشریف) و با فعالیت خالصانه و شبانه روزی تیمی مرکب از فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مختلف مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

اهداف: دفاع از حریم شیعه و بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام) تقویت انگیزه جوانان و عامه مردم نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی، جایگزین کردن مطالب سودمند به جای بلوتوث های بی محتوا در تلفن های همراه و رایانه ها ایجاد بستر جامع مطالعاتی بر اساس معارف قرآن کریم و اهل بیت علیهم السلام با انگیزه نشر معارف، سرویس دهی به محققین و طلاب، گسترش فرهنگ مطالعه و غنی کردن اوقات فراغت علاقمندان به نرم افزار های علوم اسلامی، در دسترس بودن منابع لازم جهت سهولت رفع ابهام و شبهات منتشره در جامعه عدالت اجتماعی: با استفاده از ابزار نو می توان بصورت تصاعدی در نشر و پخش آن همت گمارد و از طرفی عدالت اجتماعی در تزریق امکانات را در سطح کشور و باز از جهتی نشر فرهنگ اسلامی ایرانی را در سطح جهان سرعت بخشید.

از جمله فعالیت های گسترده مرکز :

الف) چاپ و نشر ده ها عنوان کتاب، جزوه و ماهنامه همراه با برگزاری مسابقه کتابخوانی

ب) تولید صدها نرم افزار تحقیقاتی و کتابخانه ای قابل اجرا در رایانه و گوشی تلفن همراه

ج) تولید نمایشگاه های سه بعدی، پانوراما، انیمیشن، بازیهای رایانه ای و ... اماکن مذهبی، گردشگری و ...

د) ایجاد سایت اینترنتی قائمیه www.ghaemiyeh.com جهت دانلود رایگان نرم افزار های تلفن همراه و چندین سایت مذهبی

دیگر

ه) تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ... جهت نمایش در شبکه های ماهواره ای

و) راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی (خط ۰۲۳۵۰۵۲۴)

ز) طراحی سیستم های حسابداری ، رسانه ساز ، موبایل ساز ، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک ، SMS و...
ح) همکاری افتخاری با دهها مرکز حقیقی و حقوقی از جمله بیوت آیات عظام، حوزه های علمیه، دانشگاهها، اماکن مذهبی مانند مسجد جمکران و ...

ط) برگزاری همایش ها، و اجرای طرح مهد، ویژه کودکان و نوجوانان شرکت کننده در جلسه

ی) برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم و دوره های تربیت مربی (حضور و مجازی) در طول سال

دفتر مرکزی: اصفهان/خ مسجد سید/ حد فاصل خیابان پنج رمضان و چهارراه وفائی / مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان

تاریخ تأسیس: ۱۳۸۵ شماره ثبت : ۲۳۷۳ شناسه ملی : ۱۰۸۶۰۱۵۲۰۲۶

وب سایت: www.ghaemiyeh.com ایمیل: Info@ghaemiyeh.com فروشگاه اینترنتی:

www.eslamshop.com

تلفن ۲۵-۲۳۵۷۰۲۳-(۰۳۱۱) فکس ۲۳۵۷۰۲۲ (۰۳۱۱) دفتر تهران ۸۸۳۱۸۷۲۲ (۰۲۱) بازرگانی و فروش ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹ امور کاربران (۰۳۱۱)۲۳۳۳۰۴۵

نکته قابل توجه اینکه بودجه این مرکز؛ مردمی ، غیر دولتی و غیر انتفاعی با همت عده ای خیر اندیش اداره و تامین گردیده و لی جوابگوی حجم رو به رشد و وسیع فعالیت مذهبی و علمی حاضر و طرح های توسعه ای فرهنگی نیست، از اینرو این مرکز به فضل و کرم صاحب اصلی این خانه (قائمیه) امید داشته و امیدواریم حضرت بقیه الله الاعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف توفیق روزافزونی را شامل همگان بنماید تا در صورت امکان در این امر مهم ما را یاری نمایندانشالله.

شماره حساب ۶۲۱۰۶۰۹۵۳ ، شماره کارت : ۶۲۷۳-۵۳۳۱-۳۰۴۵-۱۹۷۳ و شماره حساب شبا : -۰۶۲۱-۰۰۰۰-۰۰۰۰-۰۱۸۰-۰۰۰۰-۰۹۰ IR
۵۳-۰۶۰۹ به نام مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان نزد بانک تجارت شعبه اصفهان - خیابان مسجد سید
ارزش کار فکری و عقیدتی

الاحتجاج - به سندش، از امام حسین علیه السلام :- هر کس عهده دار یتیمی از ما شود که محنت غیبت ما، او را از ما جدا کرده است و از علوم ما که به دستش رسیده، به او سهمی دهد تا ارشاد و هدایتش کند، خداوند به او می فرماید: «ای بنده بزرگوار شریک کننده برادرش! من در کرم کردن، از تو سزاوارترم. فرشتگان من! برای او در بهشت، به عدد هر حرفی که یاد داده است، هزار هزار، کاخ قرار دهید و از دیگر نعمت ها، آنچه را که لایق اوست، به آنها ضمیمه کنید».

التفسیر المنسوب إلى الإمام العسکری علیه السلام: امام حسین علیه السلام به مردی فرمود: «کدام یک را دوست تر می داری: مردی اراده کشتن بینوایی ضعیف را دارد و تو او را از دستش می رَهانی، یا مردی ناصبی اراده گمراه کردن مؤمنی بینوا و ضعیف از پیروان ما را دارد، اما تو دریچه ای [از علم] را بر او می گشایی که آن بینوا، خود را بپدان، نگاه می دارد و با حجت های خدای متعال، خصم خویش را ساکت می سازد و او را می شکند؟».

[سپس] فرمود: «حتماً رهاندن این مؤمن بینوا از دست آن ناصبی. بی گمان، خدای متعال می فرماید: «و هر که او را زنده کند، گویی همه مردم را زنده کرده است»؛ یعنی هر که او را زنده کند و از کفر به ایمان، ارشاد کند، گویی همه مردم را زنده کرده است، پیش از آن که آنان را با شمشیرهای تیز بکشد».

مسند زید: امام حسین علیه السلام فرمود: «هر کس انسانی را از گمراهی به معرفت حق، فرا بخواند و او اجابت کند، اجری مانند آزاد کردن بنده دارد».

مرکز تحقیقات و ترجمه

اصفهان

گام‌ها

WWW

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

